

Arrestnummer <i>C1 1549 / 2018</i>
Repertoriumnummer <i>2018 / 3714</i>
Datum van uitspraak 20 december 2018
Notienummer griffie 2018/NT/252
Notienummer parket-generaal

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001300585-0001-0012-01-01-1

Not.nr. _____

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. *1703*

geboren te _____ op _____
bedrijfsleider,
wonende te _____
- beklagde -

verdacht van:

A.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

a): het optrekken of plaatsen van een constructie

op het perceel gelegen te _____

kadastraal gekend als afdeling _____

eigendom van _____

geboren te _____

op _____

wonende te _____

voor _____

wat betreft perceel _____ is de eigendomstitel volgens informatie bekomen bij het
registratiekantoor onvindbaar en voor wat betreft perceel _____ bij aankoopakte van
verleden door notaris _____ te _____

meer bepaald:

1. een garage te hebben opgericht

Te _____ op niet nader te bepalen data in de periode van 1 maart 2013 (stuk 23) tot 26 augustus 2014 (stuk 38)

2. een wederrechtelijk in natuurgebied opgerichte schuur te hebben in stand gehouden

┌ PAGE 01-00001300585-0002-0012-01-01-4 ─┐

Te van 10 december 2013 (datum vaststellingen – stuk 2) tot 2 december 2015 (stuk 57)

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° en al. 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk als aannemer

B.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a) (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

op het perceel gelegen te kadastraal gekend als afdeling
eigendom van , geboren te
op wonende te , voor
wat betreft perceel is de eigendomstitel volgens informatie bekomen bij het
registratiekantoor onvindbaar en voor wat betreft perceel bij aankoopakte van
verleden door notaris te

meer bepaald het terrein gewoonlijk te hebben gebruikt voor de opslag van onder meer metalen golfplaten, hekkens, stenen, hout -en bouwafval

Te in de periode van 10 december 2013 (datum vaststellingen – stuk 2) tot en met 2 december 2015 (stuk 57)

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° en al. 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Met betrekking tot tenlasteleggingen A en B

PAGE 01-00001300585-0003-0012-01-01-4

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk als aannemer

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, kamer D13M, besliste bij vonnis van 20 november 2017 op tegenspraak als volgt:

“OP STRAFGEBIED

De rechtbank **VERKLAART** beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlasteleggingen A en B;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

De rechtbank **VEROORDEELT** beklaagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **TWEDUIZEND EURO**, verhoogd met 50 deciemmen (x 6) of **12.000,00 euro**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;

De rechtbank verleent beklaagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van een gedeelte van duizendzevenhonderdvijftig euro, verhoogd met 50 deciemmen (x 6) of **10.500,00 euro van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar**.

Wijst beklaagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdrage - vergoeding - kosten

SPREEKT in hoofde van beklaagde de verplichting uit om **EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 70 deciemmen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28

december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012);

VEROORDEELT beklaagde tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **270,86 euro**.

OP BURGERLIJK GEBIED

✓ Herstelvordering

BEVEELT t.a.v. beklaagde het herstel in de oorspronkelijke toestand op het perceel gelegen te door de afbraak van de garage (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein binnen een termijn van 6 MAANDEN na het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

ZEGT dat beklaagden overeenkomstig artikel 6.1.45. van de VCRO indien de herstelmaatregel vrijwillig wordt uitgevoerd, onmiddellijk de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs, op de hoogte dient te brengen.

MACHTIGT voor het geval dat het herstel in de oorspronkelijke toestand niet binnen de gestelde termijn worden uitgevoerd, de stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente om ambtshalve in de uitvoering ervan te kunnen voorzien.

ZEGT voor recht dat de voormelde termijn van 6 maanden enkel aan de hoofveroordeling wordt gekoppeld en geen dwangsomtermijn is in de zin van artikel 1385bis Ger.Wb.

✓ Burgerlijke belangen

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 6 december 2017 door de beklaagde tegen alle beschikkingen;
- 8 december 2017 door het openbaar ministerie.

1.3. Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, op:

- 6 december 2017 door de raadsman van de beklaagde
- 8 december 2017 door het openbaar ministerie.

1.4. Op de rechtszitting van 22 juni 2018 van dit hof legde het hof conclusietermijnen vast en bepaalde de rechtsdag op vrijdag 16 november 2018.

1.5. Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 16 november 2018 in het Nederlands:

- de beklaagde in haar middelen van verdediging, bijgestaan door meester Theo Stevens, advocaat met kantoor te Aalst,
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van Frederic Vroman, substituut-procureur-generaal.

2. Tegen het vonnis van 20 november 2017 van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, werd door de raadsman van de beklaagde ter griffie van de voormelde rechtbank op 6 december 2017 een verklaring van hoger beroep gedaan, tegen alle beschikkingen van het voormelde vonnis. Tevens werd voor de beklaagde op diezelfde datum en op diezelfde griffie een verzoekschrift met grieven ("*grievensformulier hoger beroep*") neergelegd waarin werd bepaald welke grieven tegen het voormelde vonnis worden ingebracht.

Ook door het openbaar ministerie werd hoger beroep aangetekend tegen het voormelde vonnis, namelijk blijkens een op 8 december 2017 ter griffie van de voormelde rechtbank gedane verklaring, waarbij dit hoger beroep werd gericht tegen de beklaagde

Op diezelfde datum en op diezelfde griffie legde het openbaar ministerie een verzoekschrift met grieven neer waarin werd bepaald welke grieven tegen het voormelde vonnis worden ingebracht.

De hoger beroepen van de beklaagde en van het openbaar ministerie werden aldus tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld en zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

3.1 Blijkens het op 6 december 2017 ter griffie neergelegde grievenformulier, opgesteld volgens het bij koninklijk besluit van 18 februari 2016 vastgestelde model, acht de beklaagde zich gegriefd door het bestreden vonnis wat betreft de strafmaat en andere maatregelen (herstelmaatregel-dwangsom). Ook werd de rubriek 1.12 andere aangekruist, met de vermelding: "*foutieve interpretatie van aard van perceel o.b.v. gewestplan*".

Een grief als bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering is de specifieke aanwijzing door de appellant van een afzonderlijke beslissing van het beroepen vonnis waarvan hij de hervorming door de appelrechter vraagt.

De vermelding "*foutieve interpretatie van aard van perceel o.b.v. gewestplan*" heeft geen betrekking op een afzonderlijke beslissing van het beroepen vonnis en vormt als dusdanig geen afzonderlijke grief. Alleszins kan deze vermelding bij gebrek aan duidelijke aanwijzing van een beslissing van schuldigverklaring aan enige telastlegging niet als een grief ten aanzien van de schuldigverklaring voor de vermelde telastleggingen, of een van deze telastleggingen, worden beschouwd. De, latere, duiding in de conclusie van de beklagde, kan het gebrek aan nauwkeurigheid van deze grief, voor zover dit een afzonderlijke grief is, in het grievenformulier niet remediëren.

De andere grieven zijn nauwkeurig. Het gebrek aan nauwkeurigheid van de hiervoor vermelde grief doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

3.2 Blijkens het op 8 december 2017 ter griffie neergelegde grievenformulier is het hoger beroep van het openbaar ministerie een zogenaamd volgberoep, wat meebrengt dat het openbaar ministerie, binnen de perken van het ingestelde hoger beroep, zich de grieven van de beklagde eigen maakt. In zover de vermelding "*foutieve interpretatie van aard van perceel o.b.v. gewestplan*" als een afzonderlijke grief wordt beschouwd en in zover deze betrekking heeft op strafgebied, is ook wat betreft het openbaar ministerie deze grief niet nauwkeurig. De overige grieven zijn nauwkeurig.

3.3 Het hof beslist in het voorliggende arrest binnen de perken van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

Aangezien er in de voormelde grievenschriften geen grieven worden aangevoerd tegen de beslissing van de eerste rechter met betrekking tot de schuld van de beklagde aan de haar te last gelegde feiten en er volgens het hof zoals gesteld ook geen redenen voorhanden zijn om, binnen de perken van de ingestelde hoger beroepen, ambtshalve enige grief op te werpen, staat het ingevolge het op deze punten niet bestreden vonnis vast dat de beklagde schuldig is aan de misdrijven, voorwerp van de telastleggingen

A.1-2 en B. Ook de beslissing van de eerste rechter om de burgerrechtelijke belangen ambtshalve aan te houden, is niet aan het oordeel van het hof onderworpen.

3. De misdrijven die het voorwerp vormen van de bewezenverklarde telastleggingen zijn in hoofde van de beklagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet, zodat er in hoofde van de beklagde slechts één straf moet worden uitgesproken (art. 65, eerste lid, Strafwetboek), met dien verstande dat deze straf niet langer kan gelden voor de telastlegging A2, nu sinds 1 maart 2018 ook in ruimtelijk kwetsbaar gebied instandhouding niet langer strafbaar is (zie: art. 6.2.1 Vlaamse

Codex Ruimtelijke Ordening, afdeling 1 ingevoegd bij art. 29 Decr.VI. 25 april 2014 (BS 27 augustus 2014), met ingang van 1 maart 2018 (art. 51, 1° B.VI.Reg. 9 februari 2018 (BS 28 februari 2018)).

De beklaagde en haar raadsman stelden ter terechtzitting van het hof dat niet zozeer de strafmaat, doch wel de opgelegde herstellvordering onredelijk was.

De door de eerste rechter opgelegde geldboete was juist naar keuze van straf, omvang en motivering ervan, zodat het hof de desbetreffende motivering overneemt. Terecht, in juiste mate en op goede gronden heeft de eerste rechter gewoon uitstel verleend van de tenuitvoerlegging van een deel van de opgelegde geldboete.

De bewezenverklaarde misdrijven werden gepleegd na 31 december 2011 maar vóór 1 januari 2017, zodat de eerste rechter de geldboete, uitgedrukt in euro, terecht met 50 opdecimen verhoogde. Dit betreft trouwens de minimum geldboete, nu de verzwarende omstandigheid door de eerste rechter terecht bewezen werd verklaard: de beklaagde verklaarde ook voor het hof dat ze (in professioneel verband) grondwerken uitvoerde en uitvoert.

De door de eerste rechter bepaalde vervangende gevangenisstraf werd door de eerste rechter in de juiste mate bepaald om de beklaagde aan te zetten tot betaling van de geldboete.

4. De beklaagde is gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald.

De beklaagde dient ook, als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf, te worden verplicht tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, dient thans vermeerderd te worden met 70 opdecimen tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezenverklaarde feiten.

Tevens is de beklaagde gehouden tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop der strafprocedure, die thans, na indexatie, 53,58 euro bedraagt (zie art. 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door art. 1 van het koninklijk besluit van 13 november 2012, BS 29 november 2012; omzendbrief 131/5 van 25 september 2018, BS 4 oktober 2018), alsook tot de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, die thans 20 euro bedraagt (art. 4, § 3 en art. 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand).

5.1 De beklagde heeft, zoals vermeld hiervoor, op het grievenformulier uitdrukkelijk geen grief aangeduid tegen de schuldigverklaring.

De vervallen verklaarde grief vermeld onder rubriek '1.12 andere' en met de vermelding "*foutieve interpretatie van aard van het perceel o.b.v. gewestplan*" kan, zoals al vermeld, niet als een (nauwkeurige) grief over de schuldigverklaring worden aangemerkt. Het feit dat in conclusies voor de beklagde wordt gesteld dat "*er aeen sprake kan zijn van het wederrechtelijk optrekken van een garage op het perceel dat volgens het kadaster – foutief- als een bos werd bestempeld*" doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

Gezien de perken van de hoger beroepen mag het hof de middelen en argumenten ter ondersteuning van die middelen die verband houden met de betwisting van de telastlegging A.1-2 niet ontmoeten.

Bovendien stelt het hof, louter volledigheidshalve, op basis van de gegevens van het dossier vast dat de bewuste garage wel degelijk gelegen is in bosgebied.

Een afstapping ter plaatse, zoals gesuggereerd door de beklagde, is naar het oordeel van het hof niet noodzakelijk.

5.2 De eerste rechter besliste juist en op goede gronden over de herstellvordering, met dien verstande dat het niet het college van burgemeester en schepenen van de gemeente maar dit van de gemeente is dat moet gemachtigd worden tot ambtshalve uitvoering van het herstel. Het hof maakt de overwegingen in het beroepen vonnis voor het overige tot de zijne.

**OP DEZE GRONDEN,
het hof, recht doende op tegenspraak,**

Gelet op de hoger aangehaalde bepalingen, met inbegrip van de in de telastleggingen vermelde artikelen, alsook op:

- artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- de artikelen 5, 38, 39, 40, 41, 50 en 65 van het Strafwetboek,
- artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten,
- de artikelen 162, 190, 194 en 211 van het Wetboek van Strafvordering,

verklaart de hoger beroepen tegen het vonnis van 20 november 2017 van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, ontvankelijk;

stelt vast dat de beklaagde ingevolge het door de grievenformulieren in hoger beroep op deze punten niet bestreden vonnis van 20 november 2017 definitief schuldig werd bevonden aan de misdrijven, voorwerp van de telastleggingen A.1-2 en B en dat ook de beslissing van de eerste rechter om de burgerrechtelijke belangen ambtshalve aan te houden, definitief is;

en opnieuw ten gronde beslissend binnen de perken van de aangetekende hoger beroepen en vervolgens de aangevoerde grieven:

veroordeelt de beklaagde voor de bewezen telastleggingen A1 en B samen tot een geldboete van 2.000 euro, verhoogd met 50 deciem tot 12.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

gelast voor een termijn van drie jaar gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging van een gedeelte groot 1.750 euro van de opgelegde geldboete van 2.000 euro;

legt de beklaagde de verplichting op een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciem en aldus gebracht op 200 euro te betalen als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

legt de beklaagde de verplichting op een bedrag van 53,58 euro te betalen als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagde tot een bijdrage van 20 euro ten behoeve van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagde tot de kosten gevallen in eerste aanleg aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op 270,86 euro, en veroordeelt haar tevens tot de kosten gevallen in hoger beroep aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op 110,26 euro en stelt vast dat al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt werden door de bewezenverklaarde telastleggingen A1 en B;

beveelt de beklaagde om over te gaan tot het herstel in de oorspronkelijke toestand op het perceel gelegen te door de afbraak van de garage (inclusief eventuele vloerplaat en fundamente), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de legale verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein binnen een termijn van zes maanden na het in kracht van gewijsde treden van dit arrest onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van het arrest binnen de gestelde termijn;

machtigt, voor het geval dat het herstel in de oorspronkelijke toestand niet binnen de gestelde termijn wordt uitgevoerd, de stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente tot ambtshalve uitvoering ervan.

Kosten eerste aanleg: € 270,86

Kosten beroep:

Afschrift vonnis: € 33,00
Afschriften akten HB: € 6,00
Opstelrecht HB bekl.: € 35,00
Dagv. bekl.: € 26,24

€ 100,24

+ 10 %: € 10,02

Totaal: € 110,26

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer Bart Meganck, als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer Steven Van Overbeke en plaatsvervangend magistraat Emiel Teirlinck, en in openbare rechtszitting van **20 december 2018** uitgesproken door raadsheer – wnd. kamervoorzitter Bart Meganck, in aanwezigheid van Johanna Erard, substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier Leentje Mouton.

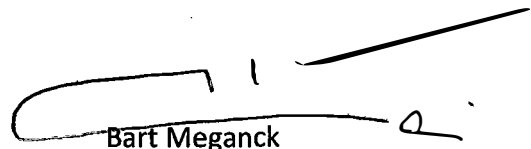
Leentje Mouton

Emiel Teirlinck

Steven Van Overbeke

Bart Meganck

